

La Humanitat

PERIÒDIC FUNDAT PER LLUIS COMPANYS EL 1931

PORTAVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

VOL. III. 3.ª EPOCA. NUM. 52

BARCELONA, GENER 1982

PREU: 25 PTES.

Els polítics també fan vacances a l'hivern. Durant aquest període de descans fins i tot les polèmiques prenen un to menor. En les instàncies superiors es fan recepcions, dinars i sopars en els quals es parla de tot menys de política. Tot queda reduït esperant que l'última festa solemne dintre aquest descans ens porti una nova energia i alguna sorpresa més o menys agradable. Hem fet un compàs d'espera que s'està acabant i esperem reprendre tots els problemes que tenim plantejats i que hem deixat adormits per no trencar la pau i la tranquil·litat d'aquests dies.

Els polítics reprenen els cartipassos igual com fan els infants al reprendre les classes. Durant aquests dies de festa tot ha quedat apuntat sense que es solucionés cap problema. Estem ara davant tot el que va quedar pendent i ens hem d'esforçar per a donar una

MOMENTS

Vacances d'hivern

nova energia a les nostres reivindicacions i als nostres desitjos. Tenim davant, gairebé immediatament, situacions greus que ens apassionaran i fins i tot crearan moments crispats. Tenim un judici militar que donarà la pauta del que es voldrà fer de les nostres institucions tot just començades a funcionar. Tenim el pacte UCD i PSOE sobre les autonomies que, com és lògic esperar, ens crisparà els nostres nervis i ens obligarà a prendre actituds belligerants. Tenim davant, també, el greu problema de l'atur que si no hi

posem un gran interès aviat estarem tots sense feina amb tota la carga social que això representa. Tenim tantes coses a resoldre. Urgents i apremiants, que seria massa llarg detallar, però que un bon polític ha de tenir en cartera.

La veritat es que potser els polítics han fet masses vacances, aquest any que ja s'ha acabat i aquest que ja hem començat, car no observo símptomes de represa en la tasca tan important que hi ha plantejada al país. Voldria veure noves energies en els nostres polítics. Voldria que demostrassin que aquestes vacances, almenys han servit per a esmolar les eines dialèctiques per a defensar les nostres raons i les nostres reivindicacions justes. Que l'any nou, almenys, ens sigui propici.

M. C.

UN REGIDOR INFORMA

Els individus tenim, sens dubte, certes afinitats amb altres individus. Aquestes afinitats, siguin de l'ordre que siguin, ens predisposen a l'associació. Neixen, doncs, les associacions, per reunió voluntària d'individus amb quelcom de comú. De la mateixa manera, es produeixen aplecs d'individus que l'atzar reuneix: en són exemples les comunitats de treballadors amb una tasca comuna. En unes i altres associacions (en les voluntàries, d'individus amb certa afinitat inicial, i en les fortuïtes, sense més lligam inicial que l'atzar), els homes queden, amb el temps, emmotllats segons un patró ben determinat. Aquests patró és funció, evidentment, de molts de factors i circumstàncies, però maldeixa d'ésser important la funció dels líders del grup social, i menys encara la gestió, el govern, la direcció del conjunt de la societat a la qual pertanyen les associacions.

Un exemple notable de grup d'individus que l'atzar reuneix, tant per la seva extensió com per les seves especials característiques i influència social, és el conjunt d'individus que apleguen les tasques administratives: els funcionaris. I és interessant observar com, en aquest cas, es demostra palesament l'asserció anterior: que amb líders sense classe, i amb un règim funest, un grup social pot ésser malmès emmotllant els seus individus en imatges malastrugues.

Sense pretendre una anàlisi profunda, es pot demostrar com, degut als

passats anys de dictadura, la burocràcia ha tendit a rebaixar la categoria de l'home. Velem-ne, si no, uns atributs adquirits amb aquests anys:

El funcionari tendeix a no assumir cap responsabilitat directa. El funcionari «es cobreix», és a dir, justifica la seva actuació per ordres rebudes del seu immediat superior, i aquest, en darrer terme, la justifica per la interpretació del darrer decret.

El funcionari fa la seva feina. Simplement, la fa, ni bé ni malament, i sense pressa. Forma part d'un engranatge que algú ha programat d'alguna manera per aconseguir quelcom: ni la seva perfecció ni la seva pressa, si existís, no tindrien objecte, i la natura no fa res que no tingui objecte.

El funcionari no permet escàpols. Com que la seva missió és sempre coercitiva, ha de preveure la impossibilitat de què s'eludeixi «la norma». Si un dia comprova que algú —ni que sigui un entre mil— ha eludit «la norma», si està al seu abast en dictarà una de nova amb noves i exhaustives imposicions. El resultat serà l'acumulació d'impressos i de documents demostratius de coses i de fets.

El funcionari és fidel complidor d'ordres. Però és igualment anàrquic interpret de les llibertats i toleràncies escrites o implícites en la normativa que regula la seva missió. Conseqüentment, el funcionari, per reeixir, necessita disciplina, és a dir, un rígid coneixement del què pot fer i del què ha de fer.

El funcionari tendeix,

majoritàriament, a assolir nivells d'incompetència (és el conegut principi de Peter). Es a dir: el funcionari podrà ésser successivament ascendit fins a ocupar un càrrec pel qual sigui incompetent: la incompetència que evidenciarà en el seu últim grau d'ascensió farà que no sigui ascendit més; per tant es quedarà en el lloc pel qual és incompetent. Aquest fet restarà eficaça al servei al qual pertany, i a més a més, frustrarà la seva mateixa vida ulterior.

Que el lector pensi en la seva personal experiència en les dependències de l'Administració pública i, sens dubte, m'absoldrà de presentar exemples. La categoria, l'elevació de l'ésser humà, es produeix, en canvi, com a conseqüència de l'assoliment de qualitats precisament contraposades a les que hem assenyalat com típiques del nostre funcionariat d'avui. Creiem, en efecte, que els principis en els quals pot basar-se la superioritat d'un individu són aquests: assumpció de responsabilitat; possibilitats de creació, en el seu defecte, interès per fer les coses bé i en poc temps; llibertat de pensament; alliberació de l'esclavatge a la norma estèril; i absoluta competència en la seva tasca qualsevulla que aquesta sigui.

Jo desconec què entenen els partits polítics que avui manen a l'Ajustament de Barcelona, per «reforma administrativa». Sols puc dir que els nostres funcionaris segueixen veient com

aquells atributs que podrien elevar-los, són menystinguts per una política que tendeix a perpetuar els actuals vicis, que acabem de descriure, i que la majoria del poble voldria erradicar de la nostra Administració, no sols per principi de defensa de la nostra democràcia —entenen que un dels seus enemics és la burocratització de la societat— sinó com imperatiu econòmic d'una societat depauperada per una Administració cada dia més cara i cada dia més eixorca. Ens cal, doncs, una reforma administrativa urgent, real i profunda.

Miquel Ponsetí i Vives.

Aniversari

Amb aquest número (gener del 1982) celebrem el tercer any de la nostra sortida, podem dir-ne normalitzada. No hem arribat allà on voldríem, però sí que hem mantingut la nostra vella, «La Humanitat», al peu del canó en aquesta batalla tant llarga, tant amarga moltes vegades, per el nostre redreçament nacional.

Esperant que continuareu prestant-nos el vostre recolzament, enfilem el quart any de la nostra nova vida i amb l'esperança que aquest sigui l'any de les millores que, tots els qui estimem el nostre periòdic, tant desitgem.

GENERALITAT

La Institució en moviment

L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS DE LA SORBONNE

El President de la Generalitat, Molt Honorable senyor Jordi Pujol, acompanyat pel Conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, Honorable senyor Max Canher rebé al Director del Centre d'Estudis Catalans de la Universitat de la Sorbonne de París, Monsieur Jacques Lafaye, acompanyat de la seva muller i dels membres del Patronat, senyor Jaume Carner, Víctor Hurtado i Marc Taxonera.

El motiu de la visita fou exposar al President les activitats d'aquest centre i tornar-li la visita, ja que amb motiu de les jornades «Catalunya-Avui» a París, aquell centre va allotjar l'Exposició d'Art Romànic.

AGENTS DE VIATGES JAPONESOS I NORD-AMERICANS

Dos importants grups d'agents de viatges han estat rebuts al Palau de la Generalitat pel Conseller de Comerç i Turisme, Honorable Francesc Sanuy.

En primer lloc, el Consell Directiu de l'Associació Japonesa d'Agents de Viatge, JATA, que ha vingut a Barcelona aprofitant la celebració per primera vegada a Espanya de la seva assemblea anual. Els vint-i-sis directius de la JATA són els màxims responsables de la política de turisme emissor del Japó, i durant llur visita a Barcelona i els seus voltants han estudiat les possibilitats de cara a incloure la capital catalana a les gires europees dels turistes japonesos.

LA DIPUTACIO GENERAL D'ARAGO I LA GENERALITAT DE CATALUNYA

S'ha celebrat a la seu de la Diputació General d'Aragó, a Saragossa, una reunió de treball entre representants de l'ent preautonòmic aragonés i la Generalitat de Catalunya. Ambdues institucions estaven encapçalades pels seus respectius secretaris generals, senyors Biel Rivera i Lluís Prenafeta.

L'objectiu primordial d'aquesta reunió, la primera que es celebra a aquest nivell, ha estat el d'establir contactes per elaborar una agenda de treball i de col·laboració entre les dues comunitats autonòmiques.

En el decurs de la reunió s'han tractat diferents qüestions d'interès comú: agricul-

(Passa a la pàgina 4)